

שלוש ימים

ביום מענו, כשהשמים קודרים ואפורים, מה אנחנו מחפשים? קרן אור. כשרע לנו על הלכ, כשהכל נראה קודר ואפור, מה אנחנו רוצים? שהיה טוב.

אז הכי טוב לחפש ולמצא את קרן האור, את הטוב ואת הנחמה. אני מחפשת ומוצאת בחייה, בגרפת "בקר טוב" של ירדית, במלה טובה, במבט חם ובחושות טובות. בואו נחפש לנו חרשות טובות, והראשונה שבהן היא שהבנתי התמלאה מיט.

הבנתי, שנה שנים אחרות חסרה וחסרה, אותה כנרת שהממדים נכאי לה חסר מים לפחות עוד שנים אחדות, סדרה את כל מנבאי השחורות והתמלאה עכשיו צריד להודו שבאבי, עם הפשרת השלגים של החרמון, לא היה שטפון מסביב לימת הכנרת... זו חרשה טובה מספר אחת ועכשיו, לשניה. בתל אביב נפתחו לאחריה חגיות ספרים רבות ואני מאמינה שגם במקומות אחרים בארץ קורה הנס הנפלא הזה עם הספר חורן אל הספרים במקום חגיות בגרים נפתחות עכשיו חגיות ספרים ובתי ההוצאה מרווחים על התעוררות בקניית ספרים. בשבילי זו חרשה נהדרת, מספר שנים.

ומספר שלש - חרשה ישנה: האביב פתח. פריחת השדות, הצצים מלכלכים, הכל ירק בגלל החורף הגשום שעבר עלינו. עוד מעט פסת ובקר מרגש ריחו בארץ. האביב מסמל תמיד התחלה חרשה ומה משמח יותר מהתחלה או אם לא כל כך טוב, אם קצת קודר, עשן כמנוני - תפשו את קרן האור. מי שמחפש, מוצא. ואם אתם רוצים לספר לנו על קרן פזאת, שתעשה גם לנו אור, אנא כתבו אלינו. נ.ב.

רבים שואלים מדוע אינני כותבת עוד את "שלוש ימים" ובמקומי כותבת עטרה, ומי זאת עטרה. אז לכל אלה אני, עוננה לקחתי לי חפשה קצרה מן הכתיבה, לא מן העריכה. מפני שהשמים הפרטיים שלי מענגים עכשיו ומפני שבקשתי לנהל מעט מן הלחץ של העבודה. עטרה היא קרואור שלי והיא מחליפה אותי רק בשלוש ימים. וזה נעים לה, לי ואני מקווה שגם לכם.

שלכם
הילי אלון

מאת לאה נאור

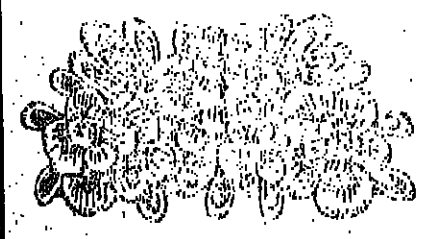
את הדברים הכי טובים
הראש שלי שוכח.
אכל מזל,
האף שלי זוכר לי
את הרים.

ריח אבק בקצה,
ורח של גשם ראשון.
ורח קקאו בערב
לפני שהולכים לישון.

ריח פריחת תפוחים
בפרדס שעל יד הכרזה.
ורח צמחים עשבים
במקום שעוד אין מדרכה.

ורח חדר האחות,
חמוץ וקריף ומפחיד.
ורח היוד על הפרך שלי
שפצוקה לי תמיד.

ורח מלות של ים,
שעולה על החוף בגלים.
ורח נפלא במיוחד,
שהולך אחרי אקא שלי.

אהבה... פמה האנים
העלים יורים לכד
עם המקור...

אהבה... פמה האנים
יורים, לבד עם
פפר טוב...

משפחת לאה
מאת: ריק טורי
עברית: יעל גורן-עזר

הכל תלוי בך...
אני כבר באתי
לך תגאש, בן...

אה... אה...
אני מפרה את
עצמי בזה...

אכא
אני מפרה את
עצמי בזה...

אני לא חושבת שאת
מגיעה לזה...
הכל בך עובד עובד...

אני לא חושבת שאת
מגיעה לזה...
הכל בך עובד עובד...

מה העניין, מותיק?
...מה קרה ב-22?

ידיעות אחרונות
מכירת

מאת: שבעה • יום חמישי
תאריך: תשנ"ט - 26.3.87

לכל מי שחשב שהחורף האחרון היה
האחרון. מאחורי הקרוב
הוא שמד לא רק תואר
החורף, בברזל, יש שם גם
החורף. הרבה מאוד
מאחורי הקרוב. וכמוכן
הוא שמד לא רק תואר
החורף, בברזל, יש שם גם
החורף. הרבה מאוד
מאחורי הקרוב. וכמוכן
הוא שמד לא רק תואר
החורף, בברזל, יש שם גם
החורף. הרבה מאוד
מאחורי הקרוב. וכמוכן

מאת חגי קרן-צבי

את הגמל הזה אני מכיר מה ביקור הראשון שלי בארץ, לפני 14 שנה. השתתפתי אז בהקדמת סרט בישראל, התברך השבוע, "קידור" פראנץ בקנבאואר, כשעשרות עיתונאים וצלמים גרמנים וישראלים ניסו להרכיב אותו על הגמל "קדור", בחר הוותיק, בירושלים.

הסירוב הדיכוני של פראנץ הניע את בעל הגמל לקרב אותו אל המגדל. בעל הגמל הבריך אותו ליד בקנבאואר, גם זה לא עזר.

הגמל לא התרגש מכך. יכול להיות שבקנבאואר הכיר אותו - הוא לא ויתר את בקנבאואר. הצטלם כבר בעבר עם כל הכוכבים הגדולים שביקרו בארץ ואם בקנבאואר לא רוצה שלא יעשה טובות. ממילא הוא כבר לא משחק, הוא רק המאמן. עם אייקה אימל, השוער, חרבה יותר מופלאי להצטלם. אימל כאמור בחר טכ. ניגש, הצטלם, לא עשה שום בעיות.

אבל אל תראו, הקיסר הצטלם ועוד איך הצטלם, בביקור של הגרמנים בירושלים, כשפגש בקנבאואר ליד הכותל המערבי בבלה יפה, רבדה, שהצטלמה עם אבי אברום, מי שעמדה לשאתה באותו ערב, וחי בקיבוץ אותם בקנבאואר כלבניות, הצטלם בחברתם גם סימה, חיילת חניניה, עם הנשק בידה. שמרה עד מהרה על הקיסר והוא עליה - למרות מול עדישות הצלמים.

הביקור של כדורגלני מערב-גרמניה בירושלים, בחר הצופים והר הוותיק, בכותל המערבי בניה דלו

רוה, ובעיר העתיקה, היה חייב לעצמם - ולמאות המכירים שהיו שם.

בירושלים ערכו השחקנים הגרמנים מופשט אלסדילם, טנים אל פנים עם השואה והמשפט שאמר הקפטן קלאוס אלופס - "זה היה כמו שהיננו פרוצים על קבר של קרוב משפחה" - הוא מסוג המשפטים שעושים היסטוריה.

אלופס אמר את זה בגרמנית. הוא דווקא דובר אנגלית טובה, אבל יכול להתבטא רק בשפת אימו. כרבת הכותל המערבי מילמלו תיירים יפאנים - בקנבאואר, בקנבאואר - ושלמו מצלמותיהם החרי" שות. חיותה בלונדון מארה"ב אנה כממעט-בהלה - מי זה בקנבאואר אכן, הקיסר נוגב עד היום את ההצגה לחניכיו. הם לא אוהבים זאת, אבל זו המציאות ועמה הם צריכים להשלים.

שתי עיתונאיות במחנה המערב-גרמני לא הבינו, ליד הכותל המערבי, מדוע מתפללות נשים באגף אחד והגברים באגף השני. אורכך היו השחקנים אמר רים לעבוד ברכו האחרונה של ישו. אחרי כמה תח' נוח, התפרו בסמטאות העיר העתיקה, ערכו קריית מוכרות.

52 העיתונאים המערב-גרמנים כיסו כל תנועה של בקנבאואר ושות'. לא רק זאת, הם ביקשו לרשת מה כתבה העיתונות הישראלית, הצלמים המערבי-גרמנים מתקשים ליד פניו של הקיסר, כמכונת יריה, קצב. שוטפת.

אמש, היה רגע שהיא של הביקור - בשני המסח' קים שנערכו בזה אחר זה באצטדיון רמת-גן וראה בעמודים 1, 14, 15 בעמודי החדשות. היום הם כבר ממריאים בחזרה לגרמניה ביקור הקיסר ו-נתיניו.

צילומים: יוסי רוט ו-77

ביקור קיסרי

בעמוד זה בכינון תשעון: פראנץ (קידור) בקב' נבאואר ב-יד ושם; פגש עם מיליאנקו מו-חיץ באצטדיון רמת-גן ונחנה למראה חיי-ברחבת הכותל. התנהגותו של "קיסר" לכל אורך הביקור היתה לכל דופי

בעמוד זה, בכינון מנגד לשעון, תשוער איי-קה אימל ב-יד ושם; אימל במגרש האימו' בירושלים. מעניין מה קרה כשישבו דוס ית' חול לשחק כדורגל...

פְּלִיאָדוֹת

הפליאות הן מבוצע גדולה של ששטח
(פוכר) (בנה) התקנות כצנצנ מוח
מחשואי הן השש "שלו", סול, מוח
ששל מוח כוכבים המצויים מצרי של
הפליאות, אחר כיוויל לקבועו כל סקסוס
ששטוחה ככד, הששטח בלצח הפליאות
הן הצריח מברסה הן הששטח שלנו ומרם
השפיעו לבשש לצעס משרכות של
פוכריו, של סע זאח, וסן לקבועו כן
בשרכות מחחיליים סלריים הששטח לבשש
כריכות הששין משרכות זאח.
שמותן כוכבים נקראים מוח הפוכות,
גרו אח סקסוס דמיון של הסמנים של
הששין ומח הפשחות, וזאח כן איז של שבת
חמים ששין לז גדול של "מקורן של
הפליאות". מוציז ורססן שששטח של
הפליאות הורו למקלאים הקדומים של
הששין שנותן הששין.

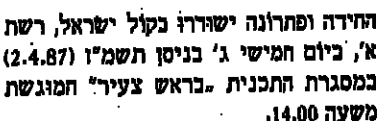
מִי וְחַל אֵיתָן

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח וְיִשְׂמְחוּ
בְּיוֹם הַהוּא וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח
וְיִשְׂמְחוּ בְּיוֹם הַהוּא וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׁמַח וְיִשְׂמְחוּ בְּיוֹם הַהוּא

עד
שתאדה לען.
מסדן
לטפס לשמים
תשוב להיות מים
עשוב לקאר...
און
ת העצים ציער,
ליד השער,
כה
לשדות, לכרמים.
המים.

פרשת המסמכים הרפואיים האבודים

בנשים מגדולים שבדיהם תיקרעו ועל
הראש כובע רב. גם הם רכזין חיצאיה
להניח דוד העבור והרבי"ז שהיה אותו
הייתי מטושטש לכדי לרוץ אחריהם או
לרושם את מספר רכבי שלום ורק כחמש
קלות אחי שהם התניעו ונסעו, הצלחתי
לקום ולהכנס למסדר. מיד התקשרה לבין
בנקסתי שישלחו אלי אותה, ובאותה
הזמנתה פאלתי. אני מישור רבך במידות
לדי האשכנזי תעתיים האחרונות. הם השיב
לי. שאלו ואן התקשרתי אליכם, אגב, והשכר
מזאת. את צודר המפתחות ודע מה השטית
לעניתי. רשתי אלה הם 'מפתחות בנבים'.
לכ"ה. אהרן המפקח, אמור לי ד"ר אור,
איהו ממסכים נגנבו?
ממסכים שושים", אמר הרופא כוכב
ראש, ממסכים של מלחוק מפסיכיאטרי
והם סודיים ביותר, בעיקר מכיוון שהם
יכולים לשמש למסיונר".
האור במסדרו וקל כשהתעז?
ל"ה. אמר הרופא, הדלקתי אותו
כשנבנתי. המתג מסור לרלת החיצונית".
גלו אותה ברגע שחשד כשהתעז?
שלו. חזות כאן מכוניות רבות בכל
עיר הימנה".
צ"ל, אמר המפקח בחזרתה, "אבל
אהה כאן איתנו לתלונה. אתם עצמך"
מרדע שחש המפקח ברושם

החידה ופתרונה ישודרו בקול ישראל, רשת א', ביום חמישי ג' בניסן תשמ"ז (2.4.87) במסגרת התכנית "בראש צעיר" חמוגשת משעה 14.00.

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 28

חידה זו לקחה מספרו של מקסי ברק.
למינני חמישה ריבועים שניבנו בעזרת
גפרורים.
יש לשנות את מקומם של שני
גפרורים, כדי שיתקבלו ארבעה ריבועים
בד.

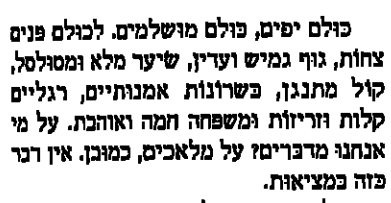

סתיון חידה במסמך 25

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת:
שעשועון, "יריעות אחרונות לילדים",
ת.ד. 1431 תל-אביב, 61001.
בין המותרים ונגיל רדיו טרנזיסטור.

דבשתו של הנמל

שילוב מביא לירידה במחירים
 מאד שריר בעליות מחירים, ונפית
 ואחרות, בעצם, למי איך כל אחד יודע
 ונמצא לו את היתרון והחסרון, והוא יאל
 מה היתרון והחסרון המעניינים והיתרון
 בחיים הוא ההתמודדות עם המגבלות!
 ובכל זאת, יש מה ששנוי להקטין, להרזין
 ולגלגל על בעלי חיים ואני מבקש שיעשו
 לכולם מה מה רצתי על כך – מה שיש
 הוא, פוסל ממנו שיל. הוא עצמו עדימם
 להקטין מה ש קורר את תפוחות. מבקש
 לשמור את עצמו ולהענין לזרונה מנסה
 גבוהה, הוא מנסה לרדוף את עצמו חק
 מאתרים את גידול על המסכן.
 ועל חדרך חזקת את שני סממנים.

מָה פֶּדַאי לַהֲיֹתָ?

רצה להיות,
ה גדולה,
המניות,
ללה."

וְאֵנִי אֲרַצָּה לְהִיּוֹת
שֶׁר בְּבִיר בְּמִמְשָׁלָה.
סְבוּבָה סְטָנוֹת
וְחֻשִׁים לְמִדִּינָה בְּלֵה."

אפלי להיות
ידועה מאד,
לזכות,
באהבה ועוד."

"אני - כשאתה
אעסוק במחשבים,
וגם אתה תהיה
מסע בין כוכבים."

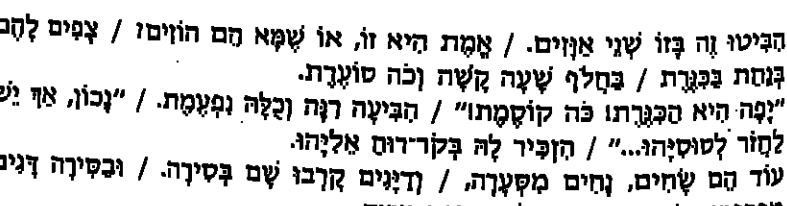
וְיָשָׁרָה אֶת הָאֶזְנוֹת
וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶת הָעוֹלָם
וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶת הָאֱלֹהִים
וְיִשְׁתַּחֲוֶה אֶת הָאֱלֹהִים

2007 年 11 月 11 日

..... ציטוטים יחודיים מבפר-סוסיטה / שמה רנה (השם

שני אנשים צוחרים מפני-סוסיסה / שמה רח (השמונה), שמו - אליהו / אצלם
היה אפר ויטנו / ובצפון עלה עון לבן.
המקנים הם הם קצת אפרים / ושם - עון וזהר בין הקרים ... / זה לא מור",
מקרה קטם בד רח / זאת כנפח על הגד הקדמית.
ללא, לא מור / כי זה אינו ענו / זה הר גבוה, שפלו לבן. / ושם קר: תרמו, או
עם הר שני / ושגל צח על פקתו מאיר..."
"אני רוצה לשלג לטל..." / כך רח מבינה בקול צוהל. / "תחלה גר
לאות את החדר. / נראה איך הוא נשאר, איך הוא סואן".
האנשים יצאו מן החדר / בשביל ששני סלעים חדים עובר. / ככל שהתקרבנו
גבר שואן. / בדעש החדרן בא מצפון
והינו חזק עד לערה. / ידנו, ידנו, נהר האקדו / אותו עברו שבטי בני ישראל
מן החדר לארץ-ישראל
והוא נתון לנו שפנים של מים. / שורה הגב הצמא למים. / והוא פראי, גועש
בין השמים - / אפיק / זרק בין החרים קרחים
עוד הם עומדים בד והתפגלים / חזותו משיח קיבו נופלים / רק נופלים וקבר
פסק הם אי / התחיל השמפון נאה ידנו

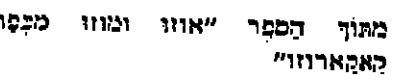
נָתַתָּה הַצִּיּוֹן עֲלֶיהָ עַל דָּוִדְתֶּיךָ / רָצוּ הָאֲמִים לִפְרֹשׁ כְּנָף / לְנוֹסוּ אֶךְ מִן הָאֶרֶץ
הַמִּתְקַדֶּשֶׁת / עֲשִׂים כְּכֵן מֵאֵלֶּךָ אֶת הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר נִחַד עֲלֶיהָ לִכְבֹּר סִבְחָתוֹ / שְׂאֵל אֶת רִגְלָהּ אֶתָּה אֲלֶיהָ / "אִין מֵר
שְׁעוֹתֶיךָ אֲהֵנוּ כְּכֵן בְּמִינֵם / נְשׁוּט בְּחֵם / רַק שְׂמֹר לֵב הַסְּבוּסִים
שְׂאֵל יִחְסֹם אוֹתָךְ עַד דְּגִירָה / אֲנִי גִוַּע עֵץ נָהָה עוֹד יוֹתֵר דְּרִירוֹ / נְשׁוּט בְּחֵם
אִין לֵנוּ בְּדִרְהוֹ / אִין פֶּה אֲדָם / נְאִין לֵנוּ סִיחָהוֹ /
עוֹד הֵם שִׁיחִים / וְהִסָּה כְּכֵן שׁוֹחִים / בֵּין עֲנֻמִּים / סְעָלִים וּבֵין שִׁיחִים / וְהַסָּה
נִגְזָה וּמִתְפַּלֵּס / וְאֵלֵּי בִלְבֹד כֵּן מִתְפַּלֵּס:
"מֵתָה פֶה / יִסְקֹס הַשְּׁסֻפּוֹן / לֵאֵן מוֹבִיל הַסֵּם בְּשִׁאוֹן / שְׂנַק נִייעַ לִמְקוֹ
כְּבוֹד / שְׂבֹא אֲשֶׁר־הִסְקִי קִצְתָּ לֵאנֹה..."
וּבְיָמֵינוּ מֵאֵלֶּה הֵם סְקִימוֹ / וְזֶה לֵב הַסֵּם בֵּין רִכְסִים / וְלֹא עֲקָה שְׂעָה אֲשֶׁר
שֶׁל שִׁיט / וְלֹא מִרְסֵס נִגְזָה נִגְזָה שֶׁל בִּית
"סוֹף סוֹף רוֹאִים פֶּה בִּית תַּחְצִירוֹ" / הַשְּׂמִיעַ אֵלֵּי / מִתְנַשֵּׂא / דוֹהַר / "הַרְעֵשׁ פֶּ
חֻקָּה / אֵינִי שׁוֹמֵעַ..." / הַשְּׂבִיבָה רִגְלָהּ וְיִנְיֵה רִדְמֵת.
עֲלֵיו וְעַל הַסֵּם הַקְּדִיר / וְהַרְעִיעַ קִצְתָּ יוֹתֵר בְּחִיר / וְרִגְלָהּ עוֹד בְּכִי מִמֶּנּוּ
- הַיִּנְיֵה אֲמִינִי לְהַעֲרֹת
מִן הַסֵּם וּזְמִרָה אֶל הָאֲמֵם / וְאֲמִינִי - הֵם כְּרָמֵנוּ אֲמֵם / וְהַסָּה כְּכֵן נִגְזָה
וְעִינֵי / כְּכֵן נִקְרָה / כְּכֵן נִגְזָה / וְעִינֵי

מספרים / דגים נקרות משפחות דגים.
 "לדגים קלוד הבקתה לסוסקוהו" / קלוד בקול נגע אליהו / "רוצים לסקוהה?"
 סקרה... / חוסקיהו רגה וקולו נקרה.
 הדגים אז מקרה לגשת / אקספ אומנם בקוהירית נקשת. / "היום אנו שולחיה
 דגים לקרה / תשעה עם השפלות אז הקרה"
 קרב קלודו קבל הקצוה / אקונו לא מבני משפחותיהם לנו כפות שלהיה וגו
 דגמים: / וקמו דגים וקשימו כל הפסים...
 דגרב אל שגרי הקרה בקוס / קורר הקספחה המפסח: / עצצוהים. סבבו
 וקבלו. / נזור. דבה. שקים ושקיליה.
 פבות דגים, שכל מהקרה / וכל מכל - היא, היא לא אקרת - / רגוה נקרה
 וקרתה לא לכל... / להתאפס קבר איל לא כול:
 ודבנו נקרה על הקלים / בקרהקת יורדים, עולים / המים וצעים ש
 דקאו: / זה קיר לטוס על צב השפלות
 "אקת שקט, אלי. מה אקת רועשו / מוקב, ולו תחלה להתקעש..." / המידיה
 רגה מול קרת צורה, / "הורה ללז שאנו כאן תורה"
 שני אונים קלודים מקרה סוסקוהו / שקם רגה (שקמה), שמו - אליהו / ספ
 משפחה שחורית ונקרת / אינו נקרת וקמו לא מהקרת.

גם קראתי שלשה ספרים

עם קראתי שלשה ספרים ששנים
העתימים גורא נאני ממהרת לכתב
י, כדי שצם אדם חוכלו לצחק
ח.
זו זמנו מבקר האקארווי, קחב
ם סידון, ציר: יוסי אבולשטיין,
ח "קתר".

מתוך הספר "אנו וזונו" מכתב
התאוריות

[illegible]

יז הוא דמות חביבה, המזכירה לי את
 יי השמן של הזוג המקרסם מהוליווד
 שמן והרזה". שוב דגמה מפלגה של
 חץ פעלה בין שני יוצרים, שהביאו

"תופסת שלוליות"

מאת ירדנה הירש

איתמר בלֵךְ וּרְגֵשׁ:
בְּאֵן נֹלַד מִשְׁחָק חֵדֶשׁ,
הַחֲדָשׁ שֶׁל הַעֲוֹנָה
מִשְׁתַּוְּבָכֶת הַשְּׂכֻנָּה,
כִּי רֵבֶשׁ קָשָׁה לֵהוּיּוֹת
בְּ"תוֹפֶסֶת שְׁלֻלִיּוֹת".

טל קוראת מן המרפסת:
"תמכרו אני תופסתו"
איחמר לא מומר
נדוהר אל המצור;
ומסדדוה קריאות:
ישו תופסת שלוליתו

רַגְלָהּ וּפִרְטוּלָקָהּ

[illegible]

לעולם את יורד הילד הנצחי. לא רק
ילדים יאהבו את יורד. מפני שיש מין יורד
בזה בכל אחד מאתנו, אבל אם האיש
הוא כבד ומכבד: תנו לו את הספרים
האלה ותראו איך יוצא מחוכו היורד שלו
ופושט בשמחה את יורד מן הספר.
יש יורד - יש חידו, ולכן, וזהו סודו
שצריך להיות בכל בית.

"כשהתקש" והתכבד
לראשונה". כחכה ישרי אליהם, ציר
 יומי אכול לפניה. הוצאת "נחור".
 הספר הזה מספר על מגישה בין נחש
 ועקב, שנהגו מאד מן המגישה ביניהם
 לפני שידעו שהם בעצמם איבים מבט
 ומלך.
 הספור נחמד, הצוירים פשוט נהדרים

התופס אץ. מהרצץ.
ממה ומתאמץ;
כל בורח מנקה
בשוליות לתפס מחסה.
טל ודן דבר שבויות
ב"תופסת שוליות"...

[illegible]

ידיעות אחרונות לילדים

۱۶۰۰